

خودت را بگذار سر کار

اولیه، به هر حال افزایش نارضایتی از فعالیت مورد نظر و ناراحتی‌های جانبی آن را در پی دارد. پس بهتر است کار و شغل با علاقه همراه باشد. این همان است که در روایات ما به‌نوعی به آن اشاره شده است. امام علی (ع) فرموده‌اند: «قلیل مدوم علیه خیر من کثیر مملول منه» (نهج البلاغه دشتی، حکمت ۴۴۴): کاری اندک که با اشتیاق تداوم یابد، بهتر است از کار فراوانی که رنج‌آور است. بله، از کار مورد علاقه می‌توان لذت برد، به نوآوری و تنوع در محیط کار دست زد و به دور از خستگی و ملالت، زمینه‌های رضایت شغلی را فراهم آورد و با لذت ادامه داد.

مهارت و آگاهی

دومین معیار آن است که کار برگزیده در جهت مهارت‌ها و اطلاعات ما باشد. در شناخت شغل مورد نظر، پی‌بردن به اینکه در این شغل مهارتی هم داریم یا نه، مهم است؛ یعنی مهارت توانایی انجام‌دادن کار و بهره‌مندی از این توانایی در حین عمل. به‌واقع، افرادی که در شغلشان مهارت لازم را دارند، کاملاً متمایز از کسانی هستند که از این مقوله بی‌بهره‌اند. این افراد نه‌تنها موفق‌ترند، بلکه مورد رضایت بیشتر صاحبان کسب‌وکار خود نیز قرار می‌گیرند. پس برای موفقیت در انتخاب شغلی که به آن علاقه‌مندید، باید مهارت‌های لازم را نیز کسب کرده باشید، وگرنه کار آن‌چنان که باید انجام نخواهد شد و پیشرفت چندانی در آن کار نخواهید داشت.

پیامبر (ص) فرموده است: «هر کس بدون علم به کار (مهارت) کاری انجام دهد بیش از آنکه آباد کند، خراب می‌کند (الحیاء، جلد ۵: ۵۲۸): «من عمل علی غیر علم، کان ما یفسد اکثر مما یصلح».

این تأکید تا جایی است که امام صادق (ع) در بیانی شگفت می‌فرماید: «از نظر من فرقی نمی‌کند که کار را به خائن واگذار کنم یا به انسانی ناشی (و ناوارد و بدون مهارت): مَا أَبَالِي إِلَى مَنِ انْتَمَتُ خَائِنًا أَوْ مُضَيِّعًا (الحیاء، جلد ۵: ۴۴۱).

می‌بینید که در این تعلیم‌ها، نابود کردن و خراب کردن به دلیل نداشتن مهارت، در ردیف خیانت در کار ذکر شده است. چرا که خراب کردن کار در دو حالت اتفاق می‌افتد؛ یا از روی ناشیگری یا نبود تعهد و وجدان کار. از این‌رو، آگاهی و دانش روز و افزایش مهارت در کنار علاقه‌مندی به کار و همراه با تعهد، از وظایف هر نیروی کار است و هیچ‌کدام را نمی‌توان و نباید فدای دیگری کرد.

در شماره پیشین گفتیم باید به دنبال شغل و کار سالمی بود و به کسب حلال پرداخت. از این‌رو یکی از دغدغه‌های افراد برای شروع یک زندگی مستقل، یافتن شغلی مناسب است، چرا که انتخاب هر شغلی می‌تواند در تمام زندگی نقش داشته باشد و زندگی را به تمامی تحت‌تأثیر خود قرار دهد. کار به‌نوعی تنظیم‌کننده دیگر بخش‌های زندگی است و در شکل‌دهی به شخصیت و نیز نگرش به زندگی و روابط اجتماعی افراد مؤثر است.

آری، زمانی که می‌خواهید برای خودتان آینده‌ای بسازید یافتن شغل مناسب از مهم‌ترین دغدغه‌هاست. البته سردرگمی در انتخاب شغل، معضلی است که کم‌وبیش سروکله‌اش در ابتدای مسیر شغلی اغلب افراد پدیدار می‌شود، اما توجه به چند معیار مهم می‌تواند انتخاب را برای ما آسان کند.

البته برای انتخاب شغل مناسب، معیارهای متعددی از دیدگاه‌های گوناگون مطرح‌اند، اما از جهت فردی نخستین معیار وجود علاقه به آن شغل است.

تجربه ثابت کرده است، انتخاب شغل براساس علاقه، در پیشرفت شغلی بسیار مؤثر است، چرا که وظایف شغلی را که به آن علاقه داریم، با دقت و کیفیت بهتری نسبت به شغلی که به آن علاقه نداریم انجام می‌دهیم. باید شغلی را انتخاب کنیم که به آن علاقه داشته باشیم. کاری که از انجامش خسته نشویم. شب با عشق به آن بخوابیم و صبح با شوق انجام آن بیدار شویم.

شغل مناسب شغلی است که با توجه به ویژگی‌ها و علاقه‌های فردی انتخاب شود؛ پس باید علاقه‌های خود را بشناسیم و براساس آن‌ها شغل مورد نظرمان را برگزینیم.

هیچ فکر کرده‌اید اگر کسی به شغل خود علاقه نداشته باشد، چه اتفاقی می‌افتد؟ معلوم است! یا نمی‌تواند تا آخر به آن شغل ادامه دهد یا اگر هم به‌ناچار به ادامه آن تن دهد، روزبه‌روز خسته‌تر و فرسوده‌تر و بی‌انگیزه‌تر ادامه خواهد داد و لذتی از زندگی نخواهد برد. به‌واقع، علاقه و گرایش در انسان، فعال‌کننده سیستم انگیزشی به شمار می‌رود.

انسان بدون علاقه انگیزه‌های برای انجام درست فعالیت نخواهد داشت. ممکن است برخی تصور کنند زمانی که در شغلی شروع به فعالیت کردند، کم‌کم و به‌مرور زمان علاقه و تمایل به آن کار نیز در آن‌ها پدید خواهد آمد. از استثنایا که بگذریم، معمولاً این‌گونه نیست. نبود علاقه